

направи съд от глината, празнината вътре в него го прави полъзец; ~ избий врати и прозорци в стая, дупките ги правят полъзени; ~ ето защо изгодата идва от онова което го има, полезността - от онова което го няма; § [12с] Лао Дзъ, rev.5 ~ пете цвята засъпяват окоето; ~ пете тона оглушават ухото; ~ пете вкуса притъпяват вкусъ; ~ гонитбата и преследването подлудяват умъ; ~ ценните неща отклоняват от пътий; ~ ето защо мъдрецъ се води от онова което чувства а не от онова което вижда; ~ той оставя онова и избира това; § [13с] Лао Дзъ, rev.5 ~ приемай неблагодарността с желание; ~ приемай нещастиеето като състояние на човекъ; ~ какво искаш да кажеш с "приемай неблагодарността с желание"? ~ прими незначителността си; ~ загубата и печалбата да не те засягат; ~ това се нарича "да приемаш неблагодарността с желание"; ~ какво искаш да кажеш с "приемай нещастиеето като състояние на човекъ"? ~ нещастиеето идва от това че имаш тяло; ~ без тяло, може ли да има нещастие? ~ предай се смирено, тогава ще заслужиш доверието да се грижиш за всичко; ~ обичай светъ като самий себе си, тогава наистина ще можеш да се грижиш за всичко; § [14с] Лао Дзъ, rev.5 ~ виж, то не може да се види, то е отвъд формата; ~ чуй, то не може да се чуе, то е отвъд звукъ; ~ сграбчи го, не можеш да го хванеш, то е неуловимо; ~ тези три неща са неопределими, ето защо са обединени в едно; ~ погледнато отгоре не е светло; ~ погледнато отдолу не е тъмно; ~ непрекъсвана нишка, неописуема; ~ тя се връща към нищото; ~ форма на безформеното, образ на безобразното, нарича се неопределима и отвъд въображениеето; ~ застани отпреде й - няма начало; ~ посъедвай я - няма край; ~ остани с древното дао, движи с днешното; ~ познаниеето на древното изначалие е самата същност на дао; § [15с] Лао Дзъ, rev.5 ~ древните майстори са били крехки, тайнствени, дълбоки, откъликващи; ~ дълбината на знаниеето им е бездънна; ~ защото е бездънна, можем само да опишем как излъждат; ~ наблюдателни, като хора които прекосяват зимен поток; ~ нащрек, като хора които усещат опасност; ~ любезни, като гости; ~ отстъпчиви,

като лъед тръгнал да се топи; ~ прости, като гладки дървени плочки; ~ празни, като пещери; ~ непроницаеми, като кални локви; ~ кой може тихо да изчака докато калта се уталожи? ~ кой може да остане неподвижен докато настъпи времето да се действа? ~ тези които съблюдават дао не търсят удовъетворение; ~ като не търсят удовъетворение, не се огъват пред желаниеето за промяна; § [16с] Лао Дзъ, rev.5 ~ изпразни себе си от всичко, остави умъ си да почива в покой; ~ десете хиляди неща се надигат и падат, докато азъ наблюдава кръговратъ им; ~ те израстват и разцъфват и после се връщат към източникъ; ~ връщанеето към източникъ е неподвижност - това е пътий на природата; ~ пътий на природата не се променя; ~ да познаваш постоянствоето е проникновение; ~ непознаванеето на постоянствоето води до беде; ~ познаниеето на постоянствоето, отваря съзнаниеето; ~ щом съзнаниеето е отворено, и сърцеето ти ще се отвори; ~ с отворено сърце, ще действаш царствено; ~ царствен, ще постигнеш божественото; ~ божествен, ще останеш насаме с дао; ~ насаме с дао - това е вечното; ~ и макар че тялото загива, дао никога няма да умре; § [17с] Лао Дзъ, rev.5 ~ най-висшеето е едва-едва познато на хората; ~ после идва онова което те познават и обичат; ~ после онова от което се страхуват; ~ после онова което те презират; ~ онзи който не се доверява достатъчно няма да получи доверие; ~ когато действиеята се извършват без ненужни речи, хората казват "направихме го!"; § [18с] Лао Дзъ, rev.5 ~ когато великото дао е забравено, се появява любезността и моралността; ~ когато се породят мъдростта и интелигентността, започва голямото преструване; ~ когато няма мир в семействоето, се появяват синовната обич и преданост; ~ когато страната е объркана, в хаос, идват верни властници; § [19с] Лао Дзъ, rev.5 ~ откажи се от светостта отречи се от мъдростта, и ще бъде сто пъти по-добре за всеки; ~ откажи се от любезността отречи се от моралността, и хората ще преоткрият синовната привързаност и обич; ~ откажи се от находчивостта отречи се от изгодата, и ще изчезнат престъпниците и крадците; ~ това са само външни форми, те не са

достатъчни сами по себе си; ~ по-важно е да видиш простотата, да разбереш истинската си природа, да отхвърлиш себичността и да укротиш желанието; § [20с] ^{Лао Азъ}, rev.5 ~ откажи се от ученето, и ще сложиш край на бедите си; ~ има ли разлика между да и не? ~ има ли разлика между добро и зло? ~ трябва ли да се страхувам от това от което се страхуват другите? ~ що за глупост! ~ другите са доволни щом се наслаждават на жертвеният празник на волъ, през пролѣта някои отиват в паркъ, и се изкачват на терасата; ~ но аз единствен се нося по течението, без да знам къде съм, като новородено преди да се научи да се смее, аз съм сам, и няма къде да отида; ~ другите имат повече отколкото им е нужно, а аз единствен нямам нищо; ~ глупак съм аз; ~ о, да! объркан съм; ~ другите са ясни и светли, а аз единствен - слаб и мрачен; ~ другите са с остър ум и хитри, а аз единствен - тъп и глупав; ~ о, аз се нося като морските вълни, без посока, като неспокоен вятър; ~ всички други са заети, единствен аз съм без цел и потънал в тъга; ~ ала аз съм различен, благодарен съм на вельката майка; § [21с] ^{Лао Азъ}, rev.5 ~ най-вельката добродетел е да слѣдваш дао и само дао; ~ дао е неуловимо и непостижимо; ~ о, непостижимо и неуловимо е, и все пак вътре има образ; ~ о, неуловимо и непостижимо е, и все пак вътре има форма; ~ о, то е тъмно, мрачно, и все пак вътре има същност; ~ тази същност е много истинска, и вътре в нея има вяра; ~ от самото начало до днес името ѝ никога не е било в забрава; ~ така разбирам пътя на създаването; ~ как познавам пътя на създаването? ~ от това; § [22с] ^{Лао Азъ}, rev.5 ~ отстъпвай и преодолявай; ~ навеждай се и стой изправен; ~ изпразвай се и бъди пълен; ~ износвай се и бъди нов; ~ имай малко и постигай; ~ имаш ли много объркваш се; ~ ето защо мъдрите прегръщат единственото и стават пример за всеки; ~ без да се излагат на показ, те блъстят пред всички; ~ без да се оправдават, биват различавани; ~ без да се хвалят, ги разпознават; ~ без да се изтъкват, те никога не губят увереност; ~ те не се карат, тъй че никой не се кара с тях; ~ ето защо древните казват "отстъпвай и преодолявай";

~ празни думи ли са това? ~ бъди наистина цялостен, и всичко ще дойде при тебе; § [23с] ^{Лао Азъ}, rev.5 ~ да говориш малко е естествено; ~ силните ветрове не духат цяла сутрин; ~ проливният дъжд не вали цял ден; ~ защо? небе и земя! ~ ако небето и земята не могат да направят нещата вечни, как това да е възможно за човекъ? ~ онзи който слѣдва дао, е насаме с дао; ~ онзи който е добродетелен, го стига добродетел; ~ онзи който губи пътя, се чувства изгубен; ~ когато си насаме с дао, дао те приветства; ~ когато си насаме с добродетелта, добродетелта винаги е там; ~ когато си насаме със загубата, преживяваш я доброволно; ~ онзи който не се доверява достатъчно, няма да получи доверие; § [24с] ^{Лао Азъ}, rev.5 ~ онзи който стои на пръсти не е стабилен; ~ онзи който крачи нашироко не може да поддържа крачка; ~ онзи който се изтъква не е просветлен; ~ онзи който мисли само себе си за прав не получава уважение; ~ онзи който се хваля не постига нищо; ~ онзи който се перчи няма да издържи; ~ според послѣдователите на дао, "това е излишна храна и ненужен багаж"; ~ те не носят щастие; ~ ето защо послѣдователите на дао ги избягват; § [25с] ^{Лао Азъ}, rev.5 ~ нещо оформило се по тайнствен начин, родено преди небето и земята; ~ в тишината и празнотата, само и неизменно, винаги присъстващо и в движение; ~ може би това е майката на десете хиляди неща; ~ не знам името му, наречете го дао; ~ поради липса на по-добра дума, го наричам велько; ~ велько то тече; ~ изтича надалече; ~ отишло далече, се връща; ~ ето защо, "дао е велько, небето е велько, земята е велька, царятъ също е вельк"; ~ това са четирите вельки сили на вселената, и царятъ е една от тях; ~ човек слѣдва земята, земята слѣдва небето, небето слѣдва дао, дао слѣдва онова което е естествено; § [26с] ^{Лао Азъ}, rev.5 ~ тежкото е коренъ на лъкото; ~ неподвижното е господар на неуморното; ~ ето защо мъдрець, пътувайки цял ден, не губи от поглед багажъ си; ~ макар че има хубави неща за гледане, той остава безстрастен и спокоен; ~ защо да трябва господарятъ на десете хиляди колѣсници да играе лъко пред публика? ~ да си лък - това е да

изгубиш коренъ си; ~ да бъдеш неспокоен значи да изгубиш контрол над себе си; § [27с] ^{Лао Азъ}, rev.5 ~ който ходи добре не оставя следи; ~ който говори добре езикъ му не греши; ~ който смята добре не му трябва работи; ~ на добрата врата не и трябва ключалка, и все пак никой не може да я отвори; ~ доброто завързване не иска възли, и все пак никой не може да го отхлаби; ~ ето защо мъдрецъ се грижи за всички и никого не изоставя; ~ той се грижи за всичко и не изоставя нищо; ~ това се нарича "да слъдваш светълната"; ~ какво е добър човек? ~ учител на лошийъ; ~ какво е лош човек? ~ поръчение за добрийъ; ~ ако учителъ не е уважаван, и ученикъ нежелан, ще възникне обърканост, колкото и да е умен човек; ~ това е загадката на тайната; § [28с] ^{Лао Азъ}, rev.5 ~ познай мъжката сила, но задръж женската грижа! ~ бъди поток на вселената! ~ когато си поток на вселената, винаги верен и неотклонен, стани малко дете още веднъж! ~ познай бялото, но запази черното! ~ бъди пример за светъ! ~ когато си пример за светъ, винаги верен и непоколебим върни се към безкрайното; ~ познай честа, но запази унижението! ~ бъди долината на вселената! ~ когато си долината на вселената, винаги верен и находчив, върни се в състоянието на недокоснат каменен блок; ~ когато оформят блокъ, той става полъезен; ~ когато мъдрецъ го използва, той ръководи; ~ така, "големийъ шивач реже малко"; § [29с] ^{Лао Азъ}, rev.5 ~ мислиши ли че можеш да завземеш вселената и да я направиш по-добра? ~ не вярвам че това може да стане; ~ вселената е свещена, не можеш да я подобриш; ~ ако се опиташ да я промениш, ще я разрушиш; ~ ако се опиташ да я задържиш, ще я изгубиш; ~ тъй понякога нещата са напред понякога назад; ~ понякога е трудно да дишаш понякога се получава лъсно; ~ понякога има сила понякога слабост; ~ понякога човек е добре понякога зле; ~ ето защо мъдрецъ избягва крайностите, прекаляването и самодоволството; § [30с] ^{Лао Азъ}, rev.5 ~ когато и да съветваш управник относно пътий на дао, съветвай го да не използва сила за покоряване на вселената; ~ защото това ще причини само съпротива; ~ трънливи храсти

изникват там откъдето е минала армия; ~ години на оскъдица слъдват дирята на голъямата война; ~ прави само онова което е необходимо да се прави; ~ никога не се възползвай от силата; ~ постигай резултати, но никога не ги използвай за слава; ~ постигай резултати, но никога не се хвалъи; ~ постигай резултати, но никога не се гордей; ~ постигай резултати, защото това е естествено; ~ постигай резултати, но не чрез насилъие; ~ слъед насилъието слъедва загуба на силата; ~ това не е пътий на дао; ~ онова което върви срещу дао бързо му идва крайъ; § [31с] ^{Лао Азъ}, rev.5 ~ добрите оръжия са инструменти на страхъ, всичко живо от тях се страхува; ~ ето защо слъедовниците на дао никога не ги използват; ~ мъдрийъ предпочита лъявото, войникъ предпочита дясното; ~ оръжията са инструменти на страхъ, мъдрийъ не си служи с тях; ~ той ги използва само когато няма избор; ~ миръ и тишината са скъпи на сърцето му, и победата не е причина за радост; ~ ако се зарадваш на победата, тогава ще се наслаждаваш на убийството; ~ ако се наслаждаваш на убийството, не можеш да изпълниш предназначението си; ~ в щастливи случаи се дава предимство на лъявото, в тъжни случаи на дясното; ~ в армията генералъ стои отлъяво, главнийъ командир отдясно; ~ това значи че войната се управлява като погребение; ~ когато се избиват много хора, сърдечната болка трябва да бъде нашийъ траур; ~ ето защо победата трябва да се разгълъжда като погребение; § [32с] ^{Лао Азъ}, rev.5 ~ дао винаги остава неопредельимо; ~ макар че е малко, в безформено състояние, то не може да бъде уловено; ~ ако царете и господарите могат да го обуздаят, десете хиляди неща естествено ще им се подчинят, небето и земята ще се съберат и нежен дъжд ще падне; ~ хората няма да имат нужда от наставления, и всички неща ще поемат по пътий си; ~ слъед като веднъж цялото е разделено, частите му се нуждаят от имена; ~ вече има достатъчно имена; ~ човек трябва да знае кога да спре; ~ да знаеш кога да спреш - това отклонява бедата; ~ дао в светъ е като река която тече към свойъ дом - морето; § [33с] ^{Лао Азъ}, rev.5 ~ да познаваш другите е мъдрост; ~ да познаваш себе си е

просветление; ~ да управляваш другите изисква сила; ~ да управляваш себе си - нужна е мощ; ~ онзи който знае че има достатъчно е богат; ~ устойчивостта е знак за сила на волята; ~ онзи който остава там където е - устоява; ~ да умреш но не и да загинеш, това значи да присъстваш вечно; § [34c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ великото дао тече навсякъде, и наляво и надясно; ~ десете хиляди неща зависят от него, то нищо не задържа; ~ то изпълнява целта си тихо и нищо не изисква; ~ то храни десете хиляди неща, и все пак не е техен господар; ~ то няма цел, то е много малко; ~ десете хиляди неща се връщат към него, и все пак то не е техен господар; ~ то е много голямо; ~ то не демонстрира величие, и затова е наистина велико; § [35c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ всички хора идват при онзи който се придържа към единственото, защото там са почивката, щастието и покойът; ~ минувачите могат да спрат заради музиката и добрата храна, но описанието на дао е сякаш безплатно и без мирис; ~ не може да се види, не може да се чуе, и все пак е неизтощимо; § [36c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ онова което се свива първо трябва да се разпростре; ~ онова което се проваля първо трябва да бъде силно; ~ онова което се изхвърля първо трябва да се отгледа; ~ преди да получиш трябва да дадеш; ~ това се нарича "да разбираш природата на нещата"; ~ мекото и слабото надвигат на твърдото и силното; ~ рибата не може да напусне дълбоките води, оръжията на страната не трябва да се вадят на показ; § [37c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ дао съществува в действието, и все пак нищо не остава несвършено; ~ ако царете и господарите можеха да прозрят това, десете хиляди неща биха се развивали естествено; ~ ако те все още имаха желание да действат, биха се върнали към простотата на безформеното вещество; ~ без форма няма желание; ~ няма ли желание има спокойствие; ~ по този начин всичко ще бъде в покой; § [38c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ истински добрий не осъзнава добротата си, и затова е добър; ~ глупакът се опитва да бъде добър, и затова не е; ~ истински добрий не прави нищо, и все пак не оставя нищо несвършено; ~ глупакът все нещо прави, и винаги оставя много за вършене; ~ когато наистина мил човек

прави нещо, нищо не оставя несвършено; ~ когато справедлив човек върши нещо, оставя много за вършене; ~ когато строг началник направи нещо и никой не отговори, той навива ръкави и се опитва да въведе ред чрез сила; ~ ето защо когато се загуби дао, се появява добротата; ~ когато добротата е загубена, се появява милост; ~ когато милостта е загубена се появява справедливост; ~ когато справедливостта е загубена се появява ритуал; ~ сега ритуалът е обвивка на вярата и верността, начало на объркването; ~ познанието на бъдещето е само цветист капан за дао; ~ то е начало на глупостта; ~ ето защо истински големият мисли за истинското, а не за повърхностното, за плодът а не за цветът; ~ ето защо приеми едното и отхвърлете другото; § [39c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ от древността нещата възникват от едно; ~ небето е цяло и ясно; ~ земята е цяла и здрава; ~ духът е цял и силен; ~ долината е цяла и пълна; ~ десете хиляди неща са цели и живи; ~ царете и господарите са цели, и страната е на крака; ~ всички тези неща се дължат на целостта; ~ яснотата на небето го пази от падане; ~ здравината на земята я пази от разцепване; ~ силата на духа го пази от изтощаване; ~ пълнотата на долината я пази от пресъхване; ~ растежът на десете хиляди неща ги пази от измиране; ~ водачеството на царете и господарите пази страната от упадък; ~ ето защо в скромното се корени благородното; ~ ниското е основа на високото; ~ князе и господари се смятат за "осиротели", "овдовели" и "ненужни"; ~ не зависят ли те от своята скромност? ~ твърде много успех не е предимство; ~ затова не звъни като нефрит, не тракай като каменни камбанки; § [40c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ завръщането е движението на дао; ~ отстъпването е пътът на дао; ~ десете хиляди неща са родени от съществуващото; ~ съществуващото е родено от несъществуващото; § [41c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ мъдрият ученик чува за дао и го упражнява прилежно; ~ посредственият ученик чува за дао и се сеща за него от време на време; ~ глупавият ученик чува за дао и се размива високо; ~ ако го нямаше смехът, дао нямаше да бъде това което е; ~ и затова е казано; ~ светлата пътека изглежда неясна; ~

вървенето напред изглежда като отстъпление; ~ лъснийъ начин изглежда труден; ~ висшата добродетел изглежда празна; ~ голъямата чистота изглежда омърсена; ~ богатството на добродетелта изглежда не на място; ~ силата на добродетелта изглежда крехка; ~ истинската добродетел изглежда неистинска; ~ свършениъ квадрат няма ъгли; ~ голъемите таланти късно съзряват; ~ най-високите ноти трудно се чуват; ~ най-вельиката форма няма видима форма; ~ дао е скрито и няма име; ~ дао единствено храни всичко и го довежда до осъществяване; § [42c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ дао роди едното; ~ едното роди двете; ~ двете родиха трите; ~ а трите родиха десете хиляди неща; ~ десете хиляди неща носят ин и прегръщат янг; ~ те постигат хармония като съчетават тези сили; ~ хората мразят да бъдат "осиротели", "овдовели" или "ненужни", но точно така описват себе си царете и господарите; ~ защото човек печели като губи, и губи когато печели; ~ на което учат другите на това уча и аз, а то е "насилникъ ще умре от насилие!"; ~ това ще бъде същността на моето учение; § [43c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ най-мекото нещо във вселъената, надвива най-твърдото; ~ онова което е невеществено може да влезе там където няма пространство; ~ съледователно аз познавам стойността на не-действието; ~ да учиш без думи, да работиш без да правиш, това го разбират малцина; § [44c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ славата или азъ, кое е по-важно? ~ азъ или богатството, кое е по-ценно? ~ печалбата или загубата, от кое боли повече? ~ онзи който е привързан към нещата ще страда много; ~ онзи който пести ще претърпи тежка загуба; ~ доволнийъ човек никога не се разочарова; ~ онзи който знае къде да спре не си навълчи беди; ~ той винаги ще бъде в безопасност; § [45c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ голъямото свършенство изглежда несвършено, и все пак не губи полъезността си; ~ голъямата пълнота изглежда празна, и все пак не може да се изчерпи; ~ голъямата правота изглежда изкривена; ~ голъемийъ ум изглежда глупав; ~ голъямото красноречие изглежда неловко; ~ движението надвива студъ, неподвижността надвива

горещината; ~ неподвижността и покойъ подреждат нещата във вселъената; § [46c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ когато дао присъства във вселъената, конете ги ползват на полъето; ~ когато дао отсъства от вселъената, военните коне изхвърлят тор в пустошта; ~ няма по-голъям грях от желанието, няма по-голъямо прокълътие от недоволството, няма по-голъямо нещастие от това да искаш нещо за себе си; ~ ето защо онзи който знае че достатъчното е достатъчно, винаги ще има достатъчно; § [47c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ без да излъизаш навън, можеш да познаваш целийъ свят; ~ без да поглъждаш през прозорецъ, можеш да виждаш небесните пътища; ~ колкото по-далъече отиваш, толкова по-малко знаеш; ~ така мъдрецъ знае без да пътува, той вижда без да глъеда, той работи без да прави; § [48c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ В преслъедването на знания, всеки ден се сдобиваш с нещо; ~ в преслъедването на дао, всеки ден изпускаш по нещо; ~ все по-малко правиш, докато достигнеш не-действието; ~ когато нищо не се прави, нищо не остава несвършено; ~ светъ се управлява като оставяш нещата да вървят по пътйъ си; ~ не може да се управлява чрез намеса; § [49c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ мъдрецъ няма собствен ум; ~ той осъзнава нуждите на другите; ~ добър съм с хората които са добри; ~ добър съм и с онези които не са; ~ защото добродетелта е доброта; ~ вярвам във верните хора; ~ вярвам и в онези които не са; ~ защото добродетелта е вяност; ~ мъдрецъ е скромн и свит, за светъ той изглежда объркващо; ~ хората го глъедат и слушат; ~ той се държи като малко дете; § [50c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ между рождението и смърта трима от десет съледват животъ, трима от десет съледват смърта, а онези които просто преминават от раждането до смърта, също наброяват трима от десет; ~ защо е така? ~ защото живеят на едро; ~ онзи който знае как да живее може да ходи из чуждите земи без да се страхува от носорог и тигър, няма да го ранят в битка; ~ защото в него носорогъ не може да открие място за да го намуши с рогъ си, тигрите - място за да го одерат с нокти, оръжията - място за да го понижат; ~ защо е така? ~ защото в него няма място през което да мине смърта; §

[51c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ всички неща възникват от дао; ~ добродетелта ги храни; ~ материята им дава форма, околната среда им придава изглед, така десете хиляди неща уважават дао и почитат добродетелта; ~ уважението към дао и почита към добродетелта не се изискват, но те са в природата на нещата; ~ и затова всички неща възникват от дао; ~ добродетелта ги храни, развива ги и се грижи за тях, дава им подслон и утеха, отгъжда ги и ги пази; ~ да създаваш без да изискваш, да правиш и да не се възползваш, да водиш без да се намесваш, това е първоначалната добродетел; § [52c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ началото на вселената е майка на всички неща; ~ познаваш ли майката, познаваш и синовете; ~ ако познаваш синовете, но оставаш във връзка и с майката, това те освобождава от страх от смърта; ~ дръж устата си затворена, дръж под стража сетивата си, и животът ти все ще е пълен; ~ отвори устата си, бъди все зает, и животът ти ще е отвъд надеждата; ~ да виждаш малкото, това е проникновение, да се откажеш да насилваш, това е мощ; ~ като използваш външната светлина, върни се към проникновението, и така се спаси от вредата; ~ така се учиш на постоянство; § [53c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ ако имам само малко разум, ще вървя по главният път, и ще се страхувам единствено да не се отклоня от него; ~ лесно е да държиш главният път, но хората обичат да бъдат отклонявани встрани; ~ когато дворъ блъсти от вельколкоепие, нивите са пълни с плевелъ, житниците са пусти; ~ някои се облъчат в лъскави дрехи, носят остри мечове, затъват в ядене и пиене; ~ те притежават повече отколкото могат да използват; ~ те са разбойнически барони; ~ със сигурност това не е пътът на дао; § [54c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ което е със здрава основа не може да бъде изкоренено; ~ което е сграбчено здраво не може да се изплъзне; ~ ще го почита поколение след поколение; ~ отгъждай добродетелта в себе си, и тя ще стане реалност; ~ отгъждай я в семейството, и добродетелта ще изобилства; ~ отгъждай я в селото, и добродетелта ще нарастне; ~ отгъждай я в нацията, и добродетелта ще е изобилна; ~ отгъждай я във вселената, и добродетелта ще е навсякъде; ~ ето защо

гъждай на тялото като на тяло; ~ гъждай на семейството като на семейство; ~ гъждай на селото като на село; ~ гъждай на нацията като на нация; ~ гъждай на вселената като на вселена; ~ как мога да разбера че вселената е такава? ~ като гъждам! § [55c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ изпълнениът с добродетел е като новородено дете; ~ осите и змиите не го хапят; ~ диви зверове не се нахвърлят върху него; ~ хищни птици не го нападат; ~ костите му са меки, мускулите - слаби, но хватката му е здрава; ~ не е изживял единението между мъж и жената, но е цял, мъжествеността му е силна; ~ той цял ден вика без да пресипне; ~ това е свършена хармония; ~ да познаваш хармонията е постоянство; ~ да познаваш постоянството е просветление; ~ не е мъдро да се суетиш насам-натам; ~ контролирането на дъхъ води до напъгане; ~ ако използваш твърде много енергия, слъдва изтощение; ~ това не е пътът на дао; ~ онова което върви против дао не е дълговечно; § [56c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ които знаят не говорят; ~ които говорят не знаят; ~ дръж устата си затворена, дръж под стража сетивата си, смекчай остротата си, опростявай проблемите си; ~ маскирай яркостта си, бъди едно със земният прах; ~ това е първоначалният съюз; ~ който е постигнал това състояние, не го е грижа за приятели и врагове, за добро и за вреда, за чест и позор; ~ така това е висшето състояние на човекъ; § [57c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ управлявай народъ със справедливост; ~ води война с неочаквани действия; ~ стани господар на вселената без да се стремиш към това; ~ откъде знам че това е така? ~ защото! ~ колкото повече закони и забрани има, толкова по-бедни стават хората; ~ колкото по-остри са хорските оръжия, толкова по-неспокойна е страната; ~ колкото по-умни и изобретателни са хората, толкова по-странни неща стават; ~ колкото повече закони и забрани, толкова повече крадци и разбойници; ~ ето защо мъдрецъ казва; ~ не предприемам действия и хората се променят; ~ наслаждавам се на покойъ и хората стават честни; ~ нищо не правя и хората забогатяват; ~ нямам желания и хората се връщат към добър и прост живот; § [58c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ когато страната се управлява с лека ръка, хората

са простодушни; ~ когато страната се управлява със строгост, хората хитруват; ~ щастието се корени в нещастieto; ~ нещастieto се промъква под щастието; ~ кой знае какво го чака в бъдещето? ~ няма честност; ~ честността става безчестна; ~ добротата става магия; ~ човек остава дълго омагьосан; ~ ето защо мъдрецъ е остър но не реже, прицелен без да пронизва, пряк е но не без задръжки, блестящ е но не засъпява; § [59c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ в грижата за другите и в служенето на небето, нищо не е подобно на въздържанието; ~ въздържанието започва с отказ от собствените идеи; ~ това зависи от добродетелта събрана в миналото; ~ ако имаш добър запас от добродетел, нищо не е невъзможно; ~ ако нищо не е невъзможно, тогава няма граници; ~ ако човек не познава граници, той е годен да стане управник; ~ принципъ, майка на управлението, държи доброто дълго време; ~ това се нарича да имаш дълбоки корени и здрава основа, дао на дългий живот и вечното прозрение; § [60c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ да управляваш държавата е като да стотвиш малка риба; ~ приближи вселъената с дао, и злото ще загуби сила, не че злото ще стане безсилно, но силата му няма да може да бъде използвана във вреда на другите; ~ не само няма да навреди на другите, но и самият мъдрец също ще бъде под закрила; ~ така те не се нараняват взаимно, и добродетелта във всеки един ободрява и двамата; § [61c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ голямата държава прилича на низина; ~ тя е мястото за срещи във вселъената, майката на вселъената; ~ женското надвива мъжкото с неподвижност, лежи ниско долу в неподвижност; ~ ето защо ако голяма страна даде път на по-малка, тя ще завладее по-малката; ~ а ако малка страна се подчини на голяма, тя може да завладее голямата; ~ ето защо онези които ще завладеят трябва да отстъпят, и тези които завладяват го правят понеже отстъпват; ~ голямата нация се нуждае от още хора, малката страна има нужда да служи; ~ всеки получава това което иска; ~ на голямата нация подхожда да отстъпва; § [62c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ дао е източникъ на десете хиляди неща; ~ то е съкровище за добрий и убежище за лоший; ~ сладките думи могат

да купят чест, добрите дела могат да спечелят уважение; ~ ако човек е лош, не го изоставяй; ~ ето защо в деня когато коронясват императоръ, илби назначават тримата военачалници на държавата, не изпращай нефритов дар и четири отбрани коня, но остане неподвижен и предложи дао; ~ защо отначало всеки харесва толкова дао? ~ не е ли защото намира каквото търси, и му е простено когато сгреша? ~ ето защо това е най-голямото съкровище във вселъената; § [63c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ практикувай не-действието; ~ работи без да правиш; ~ вкуси онова което няма вкус; ~ уголеми малкото, увеличи малобройното; ~ компенсирай горчивината с грижа; ~ виждай простотата в сложното; ~ постигай вельичие в малките неща; ~ във вселъената трудните неща се вършат все едно са лесни; ~ във вселъената големите дела са изградени от малки действия; ~ мъдрецъ не се опитва да прави нищо вельико, и така постига вельичие; ~ лесните обещания печелят малко доверие; ~ приемаш ли леко нещата стигаш до големи трудности; ~ тъй като мъдрецъ винаги противостои на трудностите, той никога не ги изживява; § [64c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ лесно се поддържа мир, лесно е да преодолееш бедата преди да е дошла; ~ лесно е да разтрошиш крехкото, лесно е да разпръснеш дребното; ~ справяй се с всичко преди да се случи; ~ нареждай нещата преди да се объркат; ~ дърво което човек едва обхваща пониква от малък кълн; ~ девететажна тераса започва от купчина пръст; ~ път дълъг десет мили започва с една стъпка; ~ онзи който действа, защитава собствената си цел; ~ онзи който сграбчва, губи; ~ мъдрецъ не действа, и затова не го побеждават; ~ той не грабва и затова не губи; ~ хората обикновено се провалят на ръбъ на успехъ; ~ тъй че полагай толкова грижа за крайъ колкото и за началото, тогава няма да те стигне провал; ~ ето защо мъдрецъ търси освобождаване от желанията; ~ той не събира ценни вещи; ~ не се учи да се придържа към идеи, той връща хората при онова което са загубили; ~ той помага на десете хиляди неща да намерят собствената си природа, но се въздържа от действия; § [65c] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ в началото тези които познавали дао,

не се опитвали да просветят другите, а ги държали в тъма; ~ защо е толкова трудно да управляваш? ~ защото хората са тъй хитри; ~ управници които се опитват да използват интелигентност, мамят държавата; ~ онези които управляват без интелигентност, са благословия за земите си; ~ това са двете алтернативи; ~ да разбираш това е първичната добродетел; ~ първичната добродетел е дълбока и се простира надальеч, тя води всичко обратно към великото единство; § [66с] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ защо морето е цар на стоте потока? ~ защото лежи под тях, затова е цар на стоте потока; ~ ако мъдрецъ поведе хората, трябва да служи със смиреност; ~ ако ще ги води, трябва да ги слъдва отзад; ~ така когато мъдрецъ управлява, хората не се чувстват потискани; ~ когато той застане пред тях, няма да им навреди; ~ целийъ свят ще го поддържа и няма да се отегчи от него; ~ тъй като той не се състезава, няма да срещне съперник; § [67с] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ всеки под небето казва че моето дао е велико, и е отвъд всякакви сравнения; ~ тъй като е велико, то изглежда различно; ~ ако не бе различно, щеше да изчезне отдавна; ~ имам три съкровища които ценя и пазя; ~ първото е милоста, второто е скромността, третото е да не се осмеляваш да оглавяваш другите; ~ от милоста идва смелостта, от скромността идва щедростта, от смирението идва водачеството; ~ днес хората бягат от милоста, и стават само по-нагли; ~ изоставят скромността, и стават само по-алчни; ~ не вярват в почитанието, но все се опитват да бъдат първи; ~ това е сигурна смърт; ~ милоста носи победа в битката и сила в защитата; ~ това е средството чрез което небето спасява и пази; § [68с] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ добрийъ командир не е надут; ~ добрийъ боец не е гневен; ~ добрийъ победител не е отмъстителъен; ~ добрийъ господар е снизходителъен; ~ това е познато като добродетелта да не се стремиш; ~ това е познато като способността да се справяш с хората; ~ това от древни времена е познато като окончателното единство с небето; § [69с] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ сред великите воини има поговорка; ~ не се осмелявам да направя първото движение, по-скоро ще се държа като гост; ~ не

се осмелявам да напредна с инч, по-скоро ще отстъпя крачка; ~ това се нарича марш без видимо движение, навиване на ръкавъ без ръката ти да се покаже, плъняване на врагъ без нападение, въоръжаване без оръжие; ~ няма по-голяма катастрофа от това да подцениш врагъ; ~ като подценявам врагъ, почти губя онова което ценя; ~ ето защо когато се включи в битката, печельи изпълненийъ с мъка от противостоянието! § [70с] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ думите ми са льесни за разбиране и льесни за изпълнение, и все пак никой под небето нито ги знае нито действа според тях; ~ думите ми имат древно начало; ~ действията ми са дисциплинирани; ~ тъй като хората не ме разбират, те не ме познават; ~ онези които ме познават са малцина; ~ онези които ме обиждат са на почит; ~ ето защо мъдрецъ носи груби дрехи, а безценнийъ камък държи в сърцето си; § [71с] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ да познаваш невежеството, това е най-доброто от познанието; ~ да пренебрегваш такова познание, това е больест; ~ ако някой вижда невежеството като больест, скоро той няма да е больен; ~ мъдрецъ не е больен защото е освободен от больеста; ~ затова той не е больен; § [72с] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ щом на някой льипсва чувство за благоговение, идва беда; ~ не нахлувай в домовете им; ~ не ги тормози когато работят; ~ ако не се месиш, няма да се отегчат от тебе; ~ ето защо мъдрецъ се познава но не се изтъква, той уважава себе си но не е надменен, той оставя гордота, и е удовлетворен; § [73с] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ храбър и страстен човек ще убие или ще бъде убит; ~ храбър и спокоен човек винаги пази животъ; ~ от тези двете кое е добро кое вредно? ~ към някои неща небето не е благосклонно; ~ кой знае защо е така? ~ дори и мъдрецъ не е сигурен в това; ~ небесното дао не се стреми, и все пак надвива; ~ то не говори, и все пак му отговарят; ~ то не моли, но всичките му нужди са задовольени; ~ то изглежда безгрижно, но все пак слъдва план; ~ мрежите на небето са хвърльени нашироко, макар че са груби, нищо не се изплъзва от тях; § [74с] ^{Лао Дзъ}, rev.5 ~ ако хората не се страхуват да умрат, безмисльено е да ги плашиш със смърт; ~ ако хората живеят в постоянен страх от смърта,

и ако да нарушиш законъ означава че ще те убият, кой ще се осмелѣи да наруши законъ? ~ винаги има велик езекутор; ~ ако се опиташ да застанеш на мястото му, все едно да се опиташ да бъдеш майстор-дърводелец и да дялаш дърво; ~ ако се опиташ да дялаш дърво като майстор-дърводелец, само ще си удариш ръката; § [75с] Лао Дзъ^{rev.5} ~ защо хората гладуват? ~ защото управниците изяждат парите от данъците; ~ затова гладуват хората; ~ защо хората се бунтуват? ~ защото управниците им се месят твърде много; ~ затова се бунтуват; ~ защо хората така омаловажават смърта? ~ защото управниците изискват твърде много от животъ; ~ затова хората приемат смърта лъеко; ~ когато живее с малко, човек знае по-добре от това да цени животъ твърде много; § [76с] Лао Дзъ^{rev.5} ~ човек се ражда крехък и слаб, когато умира е корав и вдървен; ~ зелъените растения са нежни и пълни с мъзга, когато умират са повехнальи и сухи; ~ ето защо вдървеното и втвърденото е послушник на смърта, крехкото и отстъпващото е послушник на животъ; ~ така армия без гъвкавост никога не ще печелѣи битка; ~ дърво което не се огъва лъесно се прекършва; ~ твърдото и силното ще падне, мекото и слабото ще надвие; § [77с] Лао Дзъ^{rev.5} ~ небесното дао е като опъване на лък; ~ високото се спуска, ниското се издига; ~ ако тетивата е твърде дълга - скъсват я; ~ ако не е достатъчно дълга - удължават я; ~ небесното дао - това е да вземеш от онези които имат твърде много, и да дадеш на онези които нямат достатъчно; ~ пътъй на човекъ е друг; ~ той взема от онези които нямат достатъчно, за да даде на онези които вече имат твърде много; ~ кой човек има повече от достатъчно и го дава на светъ? ~ само човек следващ дао; ~ ето защо мъдрець действа без признание, той постига онова което трябва без да се задържа върху него; ~ той не се опитва да показва знанията си; § [78с] Лао Дзъ^{rev.5} ~ под небето нищо не е по-мекo и по-гъвкаво от водата; ~ и все пак нищо не е по-добро, за да се атакува твърдото и силното; ~ тя няма равна; ~ слабото може да надвие силното, гъвкавото може да надвие твърдото; ~ под небето всеки знае това, и все пак никой не действа според него; ~ ето

защо мъдрець казва; ~ онзи който поема върху себе си хорското унижение, е годен да управлява; ~ онзи който поема върху себе си бедите на държавата, заслужава да е цар на вселъената; ~ истината винаги звучи парадоксално; § [79с] Лао Дзъ^{rev.5} ~ след тежка караница, сръдната остава; ~ какво може да направи човек? ~ ето защо мъдрець спазва своята половина от сделката, но не си иска дължимото; ~ човекъ с добродетел изпълнява своята част, но човекъ без добродетел изисква постоянно от другите да изпълняват задълженията си; ~ небесното дао е безпристрастно; ~ то винаги е с добрите; § [80с] Лао Дзъ^{rev.5} ~ малката държава има по-малък народ, макар че има машини които работят от десет до сто пъти по-бързо от човекъ, няма нужда от тях; ~ хората приемат смърта сериозно и не пътуват надальече; ~ макар че имат лодки и каруци, никой не ги използва; ~ макар че имат брони и оръжия, никой не ги излага на показ; ~ хората се връщат към връзването на възльи вместо писане; ~ храната им е проста и добра, дрехите им - хубави, но прости, домовете им са сигурни; ~ те са щастльиви по свой начин; ~ макар че живеят пред погледъ на съседите, и през улыщата се чува кукуруигане на петльи и кучешки лай, никой не пречи на другийъ, и така докато остареят и умрат; § [81с] Лао Дзъ^{rev.5} ~ истинските слова не са красиви, красивите слова не са истински; ~ добрите хора не спорят, онези които спорят не са добри; ~ онези които знаят не са учени, учените не знаят; ~ мъдрець никога не се опитва да трупа вещи; ~ колкото повече работи за другите, толкова повече има; ~ колкото повече дава на другите, толкова по-гольамо е неговото изобилье; ~ небесното дао е прицельено, но не причинява вреда; ~ това е пътъй на мъдрець, който действа без да се стреми. §

<http://www.sanmayce.com>